

ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΟΥΤΕ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΩΣ ΝΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙ Φτερό στον άνεμο η Κυβέρνηση

Μόνη λύση οι εκλογές, πριν γίνουν όλα στάχτη

Προφανώς έχει παραγίνει το κακό, με το Κράτος του ΠΑΣΟΚ να μην είναι σε θέση να κυβερνήσει στοιχειωδώς τη χώρα. Και δεν είναι μόνο τα ζητήματα του οικονομικού τσαφάκι που μαστιάζει τη χώρα. Είναι και τα στοιχειωδή τα οποία αδυνατεί να διεξέλθει και αφορούν την ίδια την καθημερινή ευταξία σε ένα στοιχειωδώς ευνομούμενο Κράτος. Η σημερινή Κυβέρνηση δεν μπόρεσε να δημιουργήσει ελεγκτικούς μηχανισμούς, ώστε το Κράτος να καταβάλει την φοροδιαφυγή.

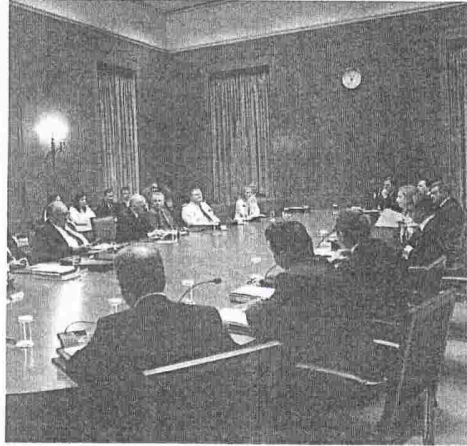
Τον βουλευτή
Άγγελου Κολοκοτρώνη

Δεν μπόρεσε ούτε καν τα «σεντόνια» των λαθρομεταναστών να μαζέψει από τα κεντρικά σημεία των πόλεων, με αποτέλεσμα η χώρα να εμφανίζει εικόνα μεσαίων και να χάνει ταυτόχρονα τουλάχιστον στα 20 δισ. ευρώ ετησίως. Αυτό είναι το ποσό που υφαρπάζεται από το νόμιμο στεγασμένο εμπόριο. Πάνω από 4 δισ., άλλωστε, είναι οι απώλειες για το ελληνικό κράτος από τη μη καταβολή φόρων και εισφορών, ενώ σε 12 δισ. ετησίως υπολογίζεται η διαρροή συναλλάγματος.

Κατάλληλες συνθήκες

Ούτε μπόρεσε, άλλωστε, να δημιουργήσει τις κατάλληλες εκείνες συνθήκες που θα οδηγούσαν την Ελλάδα στην ανάπτυξη. Αντίθετα κατόρθωσε, ως μη όφειλε μόνο στο α' εξάμηνο του 2011 να μετεγκατασταθούν στη Βουλγαρία 800 ελληνικές επιχειρήσεις. Μάλιστα, αυτές οι επιχειρήσεις απασχολούν 82.000 εργαζομένους. Την ίδια ώρα που ανενεργία στη χώρα μας τραβάει την ανηφόρα και χιλιάδες νοικοκυριά καθημερινά, βρίσκονται αντιμέτωπα με τον εφιάλτη της επιβίωσης.

Οι νέοι κατά χιλιάδες επίσης εγκαταλείπουν τη χώρα, αναζητώντας άλλες πατρίδες, πιο φιλόδογες, ώστε να διασφαλίσουν το μέλλον τους. Ένα μέλλον που δεν είναι ορατό σήμερα στην Ελλάδα του ΠΑΣΟΚ, όπου οι υπουργοί αλληλοκατηγορούνται για τις αποφάσεις τους, η Κυβέρνηση έχει χάσει τον μπουσούλα και τα δύο άλλοτε ποτέ μεγάλα κόμματα να είναι κερκισμένα σε «καρέκλες» και ύστερες σκέψεις, με γνώμονα το

Δεν καταλαβαίνουν, ούτε και από αυτά τα δείγματα των δημοσκοπήσεων, ότι τείνουν να γίνουν παρελθόν για τον ελληνικό λαό, ο οποίος κραυγάζει στις πλατείες και αλλού, ότι ο τόπος βουλιάζει και όλοι έχουμε χρέος να τον σώσουμε από την καταστροφή

κομματικό συμφέρον.

Τα κομματικά γραφεία

Η κατάρα της εγωπάθειας και της φιλοπροωτίας, κάνει περίπατο έξω από τα κομματικά τους γραφεία και κάθε σκέψη για εθνική συνεννόηση αντιμετωπίζεται ως δηλητήριο από... ανουσαμένες έχιδνες που θέλουν -κατά την φραντασίω-

ση της κομματικής τύφλας- να τους εξαφανίσουν.

Δεν καταλαβαίνουν, ούτε και από αυτά τα δείγματα των δημοσκοπήσεων, ότι τείνουν να γίνουν παρελθόν για τον ελληνικό λαό, ο οποίος κραυγάζει στις πλατείες και αλλού, ότι ο τόπος βουλιάζει και όλοι έχουμε χρέος να τον σώσουμε από την καταστροφή.

Το χειρότερο από όλα, μέσα στην κατάσταση παραφροσύνης που δημιουργήσαν, να πανηγυρίζουν για όσα διήθεν πετυχαίνουν στο εξωτερικό, αγνοώντας επιδεικτικά ότι βρισκόμαστε, μπροστά στην χρεοκοπία της χώρας και ο λαός αναζητεί ένα σωσίβιο ελπίδας.

Το αίτημα για εκλογές εδώ και τώρα α-

ποτελεί τη μόνη διέξοδο. Διότι όπως και άλλη φορά τονίσαμε, οι εκλογές ποτέ δεν δημιουργούν, αλλά αντιθέτως στις δημοκρατίες λύνουν τα προβλήματα. Μπροστά στην κατάσταση αυτή, ο καθένας αναρωτιέται τι να καταλάβει η Κυβέρνηση ότι είναι αδύνατο να λειτουργήσει, με τον κρατικό μηχανισμό σε διάλυση, με εξαγγελίες που μένουν στα χαρτιά, με έναν υπερτροφικό δημόσιο τομέα, με τα ταμεία άδεια, με το μέλλον ανύπαρκτο.

Επενδύει στις «στάχτες»

Επιμένει μέχρι να γίνουν όλα στάχτη. Και η Νέα Δημοκρατία από άλλη πλευρά, να μην μπορεί να κρήνη πλέον την προσπάθειά της να επενδύσει στις «στάχτες», μόνο και μόνο γιατί πιστεύει ότι μπορεί να ξανακυβερνήσει τον τόπο, παρά τις εγκληματικές ευθύνες που έχει για την σημερινή κατάσταση.

Είπαμε. Τα εθνικά μας ελαττώματα... Μόνο που αυτά δεν μπορούν να αποτελούν την δικαιολογία του αφανισμού μας. Δεν μπορούν να περιγράφονται «χαριτωμένα» σε τηλεοπτικά «παράθυρα», ούτε μπορεί από τα ίδια «παράθυρα» να μπαίνει στα σπίτια μας ο «Εφιάλτης» του «όλοι ίδιοι είναι», «όλοι είναι διεφθαρμένοι» και άλλα τέτοια, με ευκολία εμποξευμένα κατά πάντων, διότι έτσι απαιτεί η «μικαία» της εποχής. Όχι.

Όχι, διότι πάντοτε ισχύουν -για όλους εκείνους που όμοια συμπεριφέρονται- και παρωμένων δραματικά επίκαιροι οι στίχοι του ποιητή ότι «αν την ζωή σου δεν μπορείς να την κάνεις όπως την θέλεις, τούτο τουλάχιστον προσπάθησε όσο μπορείς: Μην την εξευτελίζεις»...